

POMAZANJE OLTARA I STIJENA CRKVE:

Biskup: Neka Gospodin svojom silom posveti oltar i dom, koje mi ovom svojom službom pomazujemo, te budu vidljivi znak otajstva Krista i Crkve. (Zatim izlijeva krizmu na sredini oltara i na njegova četiri ugla) (Nakon pomazivanja oltara biskup pomazuje stijene crkve krizmom s četiri križa koji su raspoređeni na četiri zida. Nakon obreda pomazivanja na oltar se stavi žarište za paljenje tamjana. Biskup stavlja tamjan...

Biskup: Neka se vine naša molitva, Gospodine, kao kad pred lice tvoje; kao što se ovaj dom ispunja ugodnim mirisom, tako i tvoja Crkva nek odaje miomiris Kristov. (Zatim biskup stavi tamjan u kadionicu te pokadi oltar).

RASVJETLJENJE OLTARA I CRKVE: (Nakon kađenja službenici otaru oltar krpama i pokriju oltarnikom te urese svijećama i križem. Zatim službenik pristupa biskupu i on mu stojeći predaje zapaljenu svijeću govoreći:)

Biskup: Svjetlo Kristovo nek svijetli u Crkvi, da svi narodi dosegnu puninu istine. (Zatim biskup sjedne a službenik pali svijeće za misu, a sva se crkva u znak radosti blagdanski osvjetli ostalim svjetiljkama. Zatim službenici pripreve oltar kao i obično za misu. Kad se sve pripravi biskup prilazi k oltaru i pošto odloži mitru, poljubi oltar. Misa se nastavlja kao i obično; ne kade se ni darovi ni oltar.)

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 27. srpnja	19 + Josip (iz Australije), Marija i Dušan Luketić	<i>Sv. Klement Ohr.</i>
Uto. 28. srpnja	19 + Jasminka Cazin i Marijan Mihaljević	
Sri. 29. srpnja	19 Na čast Sv. Josipu: + Juraj i Zvonko Božičević	<i>Sv. Marta</i>
Čet. 30. srpnja	19 Po nakani	
Pet. 31. srpnja	19 + Ivan Turkalj i Anka Pežić; Franjo Ožanić i roditelji, braća i sestre	
Subota	8 SVETIŠTE: Prva subota posvećena Blaženoj Djevici Mariji	
1. kolovoza	10 KRŠTENJE: Emil Pribanić (sin Tomislava i Ane)	
<i>Sv. Alfonzo</i>	12 KRŠTENJE: Lucija Juričić (kei Roberta i Štefice)	
<i>Marija de Liguori</i>	19 VJENČANJE: Ante Bulović i Ana Božičević	
18. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod sa narodom	
2. kolovoza	12 CEROVNIK: + Ivan Luketić i Nikola Poljak; Vilim i Marijan i ob. Kirasić; Milka, Anton, Ivica i ob. Gračanin; Ivica i Danko i ob. Bokulić.	
DAN GOSPOD.		

1. MISNE NAKANE – odmisiti ću do kraja kolovoza. Od rujna se obratite novom župniku.
2. VAJIN VRH – blagoslov kapelice Sv. Ane bit će u nedjelju, 26. kolovoza poslije mise.
3. PRVA SUBOTA – posvećena BD Mariji – molitva za uvrede – subota, 1. kolovoza.
4. ZORNICE – duhovna priprema za Vel'ku Mašu počinje u ponedjeljak, 3. kolovoza u 6 h i biti će do petka 7 kolovoza. Za Veliku Gospu imat ćemo trodnevnicu večernjom misom.

5. PRVI PETAK – u Skradniku biti će u petak, 7. kolovoza u 19 sati.
6. ŽPV OŠTARIJE – imat će svoju sjednicu u subotu, 8. kolovoza u 20 h u plovaniji.
7. ŽPV CEROVNIK – imat će svoju sjednicu u nedjelju, 9. kolovoza u 19 h na Cerovniku.
8. ČEPOVE – završili smo prikupljanje. Ne možemo ih dalje skupljati. Vjernici Oštarija, Skradnika, Cerovnika i Vojnovca te okolnih župa kao i školska djeca i ostali ekološki svjesni žitelji skupili su posljednju pošiljka od 55 vreća po 5 kg (250 kg) koju smo u četvrtak, 22. srpnja otpremili u dogovoru s PERUNIKA OGULIN. Udruga „Perunika“ će ih sortirati i otpremiti u Čakovec na preradu. Prema obavijesti PGP 426 i PGP 473 **otpremljeno je do rujna 2019. ukupno 114 vreća** te s ovom posljednjom donacijom **55 vreće** što je sveukupno 169 vreća po 5 kg (oko 850 kg čepova). Hvala svima koji su skupljanjem pomogli oboljeloj djeci.

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
26. srpnja 2020. • 17. NKG • God. XI. • br. 30 (517)

20

Proda sve što ima i kupi onu njivu

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju:

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu. Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga. Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. Jeste li sve ovo razumjeli? « Odgovore mu: »Jesmo.« A on će im: »Stoga svaki pismoznanc upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.« Kad Isus završi sve ove prisposode, ode odande. Riječ Gospodnja. (Mt 13, 44-52)

Mučenik vlč. Dragutin Fifka i Cerovničke žrtve 1943. 41. dio

Posveta župne crkve i kamenog oltara na Cerovniku

Propovijed biskupa Zdenka Križića u nedjelju, 19. srpnja 2020.

I ove (XVI. nkg A) nedjelje slušamo Isusovu prisposobu gdje je opet u središtu pozornosti sijač. I ovaj puta je u liku sijača predstavljen Bog. Bog sije i njeguje dobro sjeme na njivi svijeta, ali postoji i Zli koji sve čini da dobro pokvari, da dobro zatruje, da ljudima umjesto dobra ponudi zlo. To je zapravo slika svijeta u kojem živimo: stalna borba između dobra i zla. U našem svijetu, znamo, postoje vrijedni i poštenu ljudi, ljudi koji u suradnji s Bogom promiču dobro i siju oko sebe miris ljubavi, blagosti, dobrote. Ali postoji i zao duh koji zavodi ljude s Božjeg puta sijući zlo u njihova srca da bi onda preko njih trovao svijet unoseći u njega pokvarenost i mržnju.

Nažalost, prisutnost zla u svijetu nije ništa izvanredno, nego redovito. Ima ga svagdje. Zlo je izmiješano sa dobrim, rastu i hode zajedno. Na koncu, to svatko od nas vidi i u svom vlastitom životu: u nama ima puno dobrog, ali ima i onoga lošega.

U prisposobi vidimo kako gospodar njive, a to je Bog, tolerira i prisutnost zla. Drugi govore gospodar da bi trebalo kukolj odmah počupati jer škodi rastu pšenice, ali gospodar, odnosno Bog, to odbija učiniti odmah. To će se jednom dogoditi, ali ne sada. Često puta i mi sami kao vjernici postavljamo pitanja: zašto Bog dopušta da ljudi zla djeluju i čine zlo drugima? Zašto Bog zločince ne kazni, ne uništi? Kada bi Bog u tome slušao nas, ne znam koliko bi ljudi preživjelo na zemlji. Kada bi Bog micao sve one koji nekome smetaju, gdje bi bio kraj? Zato Bog ne dopušta da čovjek o tome odlučuje, jer čovjek olako drugoga sudi i osuđuje, olako drugoga odbacuje i proglašava zlim i

nepoželjnim, i ne vjeruje da se taj drugi može promijeniti. Bog je, naprotiv, strpljiv. On se nada da će se čovjek promijeniti. To je Božja želja za svakog grešnika. Na koncu, i svatko od nas u vlastitom srcu ima i pšenice i kukolja i trajno nam se boriti da se prisutnost kukolja, odnosno zla, u našem životu smanji. Ne smijemo podleći napasti da kukolj vidimo samo u srcima drugih, koje onda osuđujemo, dok to isto u svome srcu ne vidimo. Tako kukolj, odnosno zlo, može okupirati naše srce i možemo postati prljavi od blata koje smo na druge bacali.

Ima puno onih koji uoče zlo, ali tek kada se dogodilo, ali su nama potrebni ljudi koji znaju preduhitriti zlo, spriječiti ga u njegovu začetku. Istina, puno je lakše osuđivati zlo nego li biti svjedoci dobrog. Puno je lakše kritizirati nego li djelovati u promicanju dobra. Jednako tako je važno da pročistimo oči srca da možemo objektivno vidjeti stvarnost svijeta. Neki, promatrajući današnji svijet, vide samo zlo, pokvarenost, nepravdu, itd. Ali ima, na sreću i onih koji to ne ignoriraju, ali vide da u svijetu u kojem živimo ima i dosta toga lijepoga: dosta plemenitosti, velikodušnosti, dobrote. Kao što ima podosta onih, govorim o vjernicima, koji previše vide djela Zloga, svagdje vide đavla, ali premalo vide Boga i njegova djela. U ovom svijetu, istina, postoji dosta zla, ali postoji i Božja prisutnost, i Božji ljudi koji promiču dobro. Mi moramo moliti Boga da takvih bude sve više i više.

Pod ovom svetom Misom ćemo posvetiti ovu crkvu koju je desetljećima dobrota gradila a zlo rušilo. I ova crkva je dokaz da dobro na kraju pobjeđuje. Posvetit ćemo u ovoj crkvi i njezino srce, a to je njezin oltar. Oltar nije dio nekog crkvenog namještaja, nego oltar predstavlja samoga Isusa. Svećenik na početku i na završetku misnog slavlja uvijek ljubi oltar. To je poljubac Isusu, izričaj ljubavi prema Isusu i čini to u ime cijele sabrane zajednice. I u Starom Zavjetu oltar je predstavljao Boga. Oltari su se podizali na mjestima Božjeg ukazanja, ili posebnih Božjih intervenata. Bog bi to mjesto posebno posvetio, a onda je oltar ili žrtvenik predstavljao Božju prisutnost na tom mjestu. Ljudi dolazeći oltaru, dolazili su k Bogu. Zato su na oltar prinosili svoje darove koje su donosili Bogu: žrtve od svoga životinjskog blaga, ili plodove svoga rada na zemlji. Sa Isusom su prestale žrtve tog oblika, jer se sam Isus prikazao Bogu kao žrtva za spasenje ljudi. Slaveći euharistiju na oltaru, vjernici prinose Bogu Isusovu žrtvu, njega samoga, a onda i blaguju taj prinos Bogu, a to je opet Isus. Vjernici dolazeći u crkvu i pristupajući oltaru, ne samo da se približavaju Bogu nego Boga primaju u svoje srce, u svoju nutrinu. Vjernici dolaze k Bogu i Bog dolazi k njima.

Draga braćo i sestre! I vi kada u ovu crkvu dolazite i ovom oltaru pristupate ovdje donosite i prikazujete sebe, svoju obitelj, svoje žive i pokojne. Donosite u ovu crkvu dar vjere koju su vam prenijeli roditelji i djedovi. Tu vjeru ne očitujete samo kada dođete u ovu crkvu, nego ju se trudite živjeti i u svojoj obitelji, na radnom mjestu, na ulici, u susretima s drugim ljudima. Mi po vjeri nosimo Boga u srcu i u tom smislu smo i sami hram, crkva. To je Isus htio da bude svaki njegov učenik. Čovjek prvi susret s Bogom doživljava u svojoj nutрини, u svome srcu. Ako ga u srcu nemamo nigdje ga naći nećemo. Kada je Jurij Gagarin, ruski astronauta, koji je 1961 kao prvi čovjek otputovao u svemir, nakon povratka ironično izjavljuje kako nigdje u svemiru nije susreo Boga. Na to mu je jedan svećenik mirno odgovorio da se tome ne treba čuditi jer „ako ga niste susreli na

zemlji nećete ga nikada susresti niti u svemiru“. Mi ne trebamo ići u svemir da susretnemo Boga jer je on sam došao ususret nama. I ova crkva je na poseban način Božja kuća u kojoj stanuje sam Bog, i mi dolazimo ovdje na poticaj Boga koga nosimo u srcu.

Stoga vas sve pozivam da danas prinesete na ovaj novi oltar sebe sa svim poteškoćama i mukama, ali i sa svim dobrim željama i nakanama. Prikažite na ovaj oltar i sve članove vaše obitelji, napose vašu djecu i mlade, vaše starce i bolesnike, vaše pokojne koji su vam prenijeli dar vjere i koji su svojim žrtvama gradili ovu Božju kuću i u njoj vapili Bogu za snagu u svojim mukama i stradanjima. Vi danas s vašom vjerom i ljubavlju nastavljate njihovo djelo. Bog će sve ove vaše prinose primati i posvećivati, a s ovoga oltara će vam davati snagu s kojom ćete se moći nositi sa životnim mukama kojih će uvijek biti. Na kraju, uzeo bih kao svoju molitvu izraelskog kralja Salomona koju je izrekao kod posvete hrama u Jeruzalemu: „**Gospodine Bože moj! Usliši vapaj i molitvu što je tvoj sluga tebi upućuje! Neka tvoje oči obdan i obnoć budu otvorene nad ovim Domom, nad ovim mjestom za koji reče: 'Tu će biti moje ime'. Usliši molitvu sluge svoga i naroda svojega koju ti bude upravljao na ovom mjestu**“. Amen.

POSVETNA MOLITVA I POMAZANJA

Biskup: Molimo, braćo i sestre, Boga Oca Svemogućega, koji od vjernika stvara svoj duhovni hram. Neka se našoj molitvi pridruži i bratska molitva Svih Svetih. (Po završetku Litanija biskup moli raširenih ruku)

*Biskup: Gospodine! Molimo te, po zagovoru Blažene Djevice Marije, svetih apostola Petra i Pavla i svih Svetih, usliši naše prošnje. Neka ova crkva, koju posvećujemo tvome imenu, bude dom spasenja i milosti. Neka se kršćanski puk u njoj sastaje i tebe časti u duhu i istini, a sebe izgrađuje u ljubavi. Po Kristu Gospodinu našem. **Narod: Amen.** (Biskup pohranjuju svetačke moći pod oltar. Uz moći se stavi i povelja o posveti. U to vrijeme zidar zatvori grobak. Biskup moli posvetnu molitvu).*

*Biskup: Bože, posvetitelju i gospodararu svoje Crkve! Tebi dolikuje svečana pjesan slave. Danas ti vjerni narod zauvijek posvećuje ovu kuću molitve: da u njoj tebe pobožno štuje, tvojom se riječju izgrađuje, tvojim otajstvima hrani. Ova kuća odrazuje otajstvo Crkve, koju je Krist svojom krvlju posvetio: sebi je priveo slavnu Zaručnicu, Djevicu s neumanjene vjere uglednu, Majku, plodnu u sili Duha Svetoga. O, sveta Crkvo, odabrani vinograde Gospodnji: tvoje mladice sav svijet ispunjaju; izdanci tvoji, na drvo uzdignuti, do nebeskog se uzdižu kraljevstva. O, sretna Crkvo, šatore Božji s ljudima; hrame sveti na živom kamenu zidani, na temeljima apostola sazđani, sa zaglavnim kamenom Isusom Kristom! O, divna Crkvo, grade na sljemenu brda sagrađeni, svima vidljivi i svima slavan! U tebi vječno blista svjetiljka jaganjčeva i milo odzvanja pjesma blaženika. Stoga te, Gospodine, smjerno molimo: prožmi ovu crkvu i ovaj oltar posvetom nebeskom. neka uvijek bude sveto ovo mjesto i ovaj stol, pripravljen za Kristovu žrtvu. Ovdje nek val tvoje milosti potopi grijeha ljudi, da tvoji sinovi, Oče, umru grijehu, a na život se odzgor nanovo rode. Ovdje nek tvoji vjernici oko žrtvenog stola, slave vazmeni spomen Kristov i hrane se na gozbi njegove riječi i tijela. Ovdje nek odzvanja radosni prinos hvale, s andeoskim pjevom nek ljudski glas se stopi i trajno se k tebi diže molitva za spasenje svijeta. Ovdje nek siromasi nađu milosrđe, potlačeni pravu slobodu, a svi ljudi nek obuku dostojanstvo tvojih sinova, dok s radosnim klicanjem ne prispiju u nebeski Jeruzalem. Po Gospodinu. **Narod: Amen.***

